

2015-12-07

SZCZEGÓŁOWA SPECYFIKACJA TECHNICZNA

**do projektu budowlanego
rozbiórki budynku użytkowego (L-304) i budynku gospodarczego
ul. Królowej Jadwigi 11, Bydgoszcz
dz. nr 85, obr. 81**

Klasy CPV:

- **45111300-1 – Roboty rozbiórkowe**
- 45000000-7 – Roboty budowlane
- 45110000-1 – Roboty w zakresie burzenia i rozbiórki obiektów budowlanych; roboty ziemne
- 45111213-4 – Roboty w zakresie oczyszczania terenu
- 45111220-6 – Roboty w zakresie usuwania gruzu
- 45112000-5 – Roboty w zakresie usuwania gleby
- 45113000-2 – Roboty na placu budowy
- 45210000-2 – Roboty budowlane w zakresie budynków
- 45262100-2 – Roboty przy wznoszeniu rusztowań
- 45262110-5 – Demontaż rusztowań
- 45262120-8 – Wznoszenie rusztowań
- 45262670-8 – Obróbka metali
- 45320000-6 – Roboty izolacyjne
- 45400000-1 – Roboty wykończeniowe w zakresie obiektów budowlanych
- 45410000-4 – Tynkowanie
- 45442110-1 – Malowanie budynków
- 45443000-4 – Roboty elewacyjne
- 45452000-0 – Zewnętrzne czyszczenie budynków

2015-12-07

PRZEDMIOT I ZAKRES STOSOWANIA SPECYFIKACJI

1. PRZEDMIOT SPECYFIKACJI

Przedmiotem niniejszej Szczegółowej Specyfikacji Technicznej (SST) są wymagania dotyczące realizacji robót przewidzianych do wykonania w ramach prac rozbiórkowych budynku użytkowego (L-304) i budynku gospodarczego (położonych przy ul. Królowej Jadwigi 11 w Bydgoszczy), oraz dodatkowych – zgodnie z opracowanym projektem budowlanym rozbiórki.

2. ZAKRES STOSOWANIA SPECYFIKACJI

Niniejsza Specyfikacja będzie stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy zleceniu i realizacji robót wymienionych w punkcie 1. Ustalenia zawarte w niniejszej Specyfikacji obejmują czynności umożliwiające i mające na celu wykonanie robót przewidzianych w projekcie budowlanym rozbiórki budynku.

3. ZAKRES ROBÓT OBJĘTYCH SPECYFIKACJĄ

W ramach prac rozbiórkowych i dodatkowych przewiduje się wykonanie następujących robót:

- zabezpieczenie terenu robót rozbiórkowych, w tym ustawienie ogrodzenia strefy rozbiórki oraz tablic informacyjnych
- przygotowanie dróg dla pojazdów wywożących materiały, gruz i inne odpady
- wykonanie tymczasowego przyłącza energetycznego na czas prowadzenia robót, celem umożliwienia zasilania maszyn i urządzeń elektrycznych
- wyznaczenie stanowisk do ustawienia maszyn niezbędnych do rozbiórki
- wyznaczenie miejsc składowania materiałów porozbiórkowych
- montaż rusztowań, elementów zabezpieczających
- zabezpieczenie elementów budynków przyległych przed uszkodzeniem podczas robót
- dyslokacja z obiektu instalacji zewnętrznych nieprzynależących do budynku w uzgodnieniu z Właścicielem
- usunięcie z budynków wszystkich elementów trwale z nim nie związanych
- odłączenie od budynków instalacji zewnętrznych

2015-12-07

- demontaż urządzeń i instalacji wewnętrznych
- demontaż instalacji zewnętrznych
- demontaż rur spustowych, haków, rynien, obróbek blacharskich
- zerwanie pokrycia dachowego papowego
- rozbiórka poszycia i konstrukcji dachu
- demontaż ślusarki i stolarki okiennej i drzwiowej
- rozbiórka ścian działowych
- rozbiórka kominów
- rozbiórka ścian nośnych, zewnętrznych
- rozbiórka warstw posadzkowych
- rozbiórka części ścian fundamentowych na głębokość 20 cm poniżej poziomu terenu w pasie 1,5 m od budynku oficyny, w pozostałej części na całej wysokości, schodząc schodkowo poza pasem 1,5 m
- rozbiórka części ław fundamentowych
- zasypanie wykopów
- wykonanie termoizolacji, tynkowanie i malowanie ścian budynków mieszkalnych w miejscach po rozebranych budynku użytkowym i budynku gospodarczym
- wykonanie obróbki blacharskiej szczytu ściany atykowej budynku mieszkalnego w miejscu po rozebranych kominach
- załadunek materiałów porozbiórkowych z wywiezieniem na miejsce składowania
- uporządkowanie terenu robót rozbiórkowych
- w przypadku dodatkowych zniszczeń – wykonanie napraw (chodniki)
- wykonanie geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej i geodezyjno – kartograficznej dokumentacji

4. OKREŚLENIA PODSTAWOWE

Określenia podstawowe użyte w niniejszej Szczegółowej Specyfikacji Technicznej są zgodne z obowiązującymi Polskimi Normami i Ogólną Specyfikacją Techniczną.

5. OGÓLNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE ROBÓT

Ogólne wymagania dotyczące zasad prowadzenia robót podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

Niniejsza Specyfikacja obejmuje całość robót związanych z wykonywaniem prac rozbiórkowych.

Wykonawca jest odpowiedzialny za jakość wykonania tych robót oraz ich zgodność z Umową, projektem budowlanym, niniejszą Szczegółową Specyfikacją Techniczną i poleceniami Zarządzającego realizacją umowy. Wprowadzanie jakichkolwiek

2015-12-07

odstępstw od tych dokumentów wymaga akceptacji Zarządzającego realizacją umowy.

6. DOKUMENTACJA, KTÓRĄ NALEŻY PRZEDSTAWIĆ W TRAKCIE BUDOWY

Dokumentacja przedstawiana przez Wykonawcę w trakcie budowy musi być zgodna z zasadami podanymi w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

Dodatkowo, w razie potrzeby, Wykonawca dostarczać będzie następujące informacje:

- świadectwa jakości przedstawione przez producentów
- zalecenia i instrukcje dostarczone przez producentów

2015-12-07

MATERIAŁY

1. OGÓLNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE MATERIAŁÓW

Ogólne wymagania dotyczące materiałów i ich rodzaju podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

2. RODZAJE MATERIAŁÓW

Materiały pochodzące z rozbiórki należy poddać ocenie i zdatne do użytku zastosować do ewentualnego ponownego wykorzystania lub pozostawić do dyspozycji Zamawiającego.

Materiały nowe:

- zaprawa tynkarska, np. Zaprawa Tynkarska ATLAS
- emulsja gruntująca, np. ATLAS UNI-GRUNT
- dyspersyjna hydroizolacyjna masa asfaltowo – kauczukowa, np. DYSPERBIT
- płyty z pianki polistyrenowej ekstrudowanej XPS, np. POLYFOAM C-350 TG I
- wodna emulsja asfaltowo-kauczukowa, np. DYSPERBIT albo ABIZOL TM (bezrozpuszczalny klej bitumiczny)
- płyty z pianki polistyrenowej ekspandowanej EPS 70-040 Elewacje
- szpachlówka, np. CERESIT CT 29 lub tynk cementowy
- preparat grzybobójczy, np. CERESIT CT 99
- zaprawa klejowa, np. CERESIT CT 85
- zaprawa klejowa, np. CERESIT CT 87 „2 w 1”
- siatka z włókna szklanego, np. CERESIT CT 325 o gęstości min. 145 g/m²,
- tynk zewnętrzny mineralny, cienkowarstwowy, np. CERESIT CT 137
- farba silikonowa, np. CERESIT CT 48
- blacha stalowa obustronnie ocynkowana płaska

2015-12-07

SPRZĘT

1. OGÓLNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE SPRZĘTU

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

2. SPRZĘT NIEZBĘDNY DO WYKONANIA ROBÓT

Rodzaje sprzętu używanego do robót rozbiórkowych i dodatkowych pozostawia się do uznania Wykonawcy.
Jakikolwiek sprzęt, maszyny lub narzędzia muszą gwarantować zachowanie wymagań jakościowych robót i przepisów BIOZ.

2015-12-07

TRANSPORT

1. OGÓLNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE TRANSPORTU

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

2. TRANSPORT MATERIAŁÓW

Materiały powstałe w wyniku wykonanej rozbiórki oraz potrzebne do wykonania prac dodatkowych można przewozić dowolnymi środkami transportu. Załadunek, transport i rozładunek materiałów należy przeprowadzić zgodnie z przepisami BIOZ, przepisami o ruchu drogowym i zaleceniami producenta.

Materiały należy składować na placu budowy w miejscach zabezpieczonych przed utratą własności, zgodnie z zaleceniami producenta. Przechowywać z dala od źródeł ognia.

2015-12-07

WYKONANIE ROBÓT

1. OGÓLNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE WYKONANIA ROBÓT

Niniejsza Szczegółowa Specyfikacja Techniczna bazuje na rozwiązaniach zaproponowanych w projekcie budowlanym rozbiórki.

Zamierzone przedsięwzięcie dotyczy wykonania całkowitej rozbiórki nadziemia budynku użytkowego (L-304) i budynku gospodarczego, częściowej rozbiórki ich ścian i ław fundamentowych, wykonania termoizolacji, tynków i malowania ścian przyległych budynków mieszkalnych w miejscach po rozebranych obiektach, zabezpieczenia szczytu ściany attykowej budynku mieszkalnego w miejscu po rozebranych kominach oraz wykonania innych prac dodatkowych / naprawczych w miejscach, w których rozbiórka wymusi taką konieczność.

Przedmiotowe obiekty ścianami tylnymi, zewnętrznymi przylegają do granic działki i jednocześnie do sąsiadujących dwóch budynków mieszkalnych i murowanego ogrodzenia. W celu nie pogorszenia stanu technicznego zabudowy mieszkalnej, prace rozbiórkowe należy prowadzić metodą ręczną, a demontowane elementy konstrukcyjne zabezpieczać przed upadkiem. Rozbiórkę ścian nośnych, kominów należy prowadzić poprzez odspajanie pojedynczych cegieł.

Pozostałe ogólne wymagania dotyczące wykonania robót podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

2. SPOSÓB WYKONANIA ROBÓT

2.1 PRACE PRZYGOTOWAWCZE

- zabezpieczenie terenu robót rozbiórkowych, w tym ustawienie ogrodzenia strefy rozbiórki oraz tablic informacyjnych
- przygotowanie dróg dla pojazdów wywożących materiały, gruz i inne odpady
- wykonanie tymczasowego przyłącza energetycznego na czas prowadzenia robót, celem umożliwienia zasilania maszyn i urządzeń elektrycznych
- wyznaczenie stanowisk do ustawienia maszyn niezbędnych do rozbiórki
- wyznaczenie miejsc składowania materiałów porozbiórkowych
- montaż rusztowań, elementów zabezpieczających
- zabezpieczenie elementów budynków przyległych przed uszkodzeniem podczas robót

2015-12-07

Prace przygotowawcze należy wykonać przed przystąpieniem do robót rozbiórkowych.

2.2 PRACE ROZBIÓRKOWE

- dyslokacja z obiektu instalacji zewnętrznych nieprzynależących do budynku w uzgodnieniu z Właścicielem
- usunięcie z budynków wszystkich elementów trwale z nim nie związanych
- odłączenie od budynków instalacji zewnętrznych
- demontaż urządzeń i instalacji wewnętrznych
- demontaż instalacji zewnętrznych
- demontaż rur spustowych, haków, rynien, obróbek blacharskich
- zerwanie pokrycia dachowego papowego
- rozbiórka poszycia i konstrukcji dachu
- demontaż ślusarki i stolarki okiennej i drzwiowej
- rozbiórka ścian działowych
- rozbiórka kominów
- rozbiórka ścian nośnych, zewnętrznych
- rozbiórka warstw posadzkowych
- rozbiórka części ścian fundamentowych na głębokość 20 cm poniżej poziomu terenu w pasie 1,5 m od budynku oficyny, w pozostałej części na całej wysokości, schodząc schodkowo poza pasem 1,5 m
- rozbiórka części ław fundamentowych
- zasypanie wykopów

Na podstawie projektu budowlanego należy wyznaczyć elementy przewidziane do rozebrania. Prace rozbiórkowe należy prowadzić metodą ręczną. Rozbiórkę ścian nośnych, kominów należy prowadzić poprzez odspajanie pojedynczych cegieł. W przypadku elementów konstrukcyjnych zastosować rozwiązania zabezpieczające przed awariami budowlanymi.

Obszar robót należy oznakować i zabezpieczyć zgodnie z wymogami przepisów BHP.

Odpady transportować na zewnątrz budynku tak, aby nie zanieczyszczały placu rozbiórki. Do czasu wywiezienia, odpady składować w kontenerach.

2.3 PRACE DODATKOWE

- wykonanie termoizolacji, tynkowanie i malowanie ścian budynków mieszkalnych w miejscach po rozebranych budynkach użytkowym i budynku gospodarczym
- wykonanie obróbki blacharskiej szczytu ściany attykowej budynku mieszkalnego w miejscu po rozebranych kominach
- załadunek materiałów porozbiórkowych z wywiezieniem na miejsce składowania
- uporządkowanie terenu robót rozbiórkowych

2015-12-07

- w przypadku dodatkowych zniszczeń – wykonanie napraw (chodniki)
- wykonanie geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej i geodezyjno – kartograficznej dokumentacji

WYKONANIE TERMOIZOLACJI, TYNKOWANIE I MALOWANIE ŚCIAN BUDYNKÓW MIESZKALNYCH W MIEJSCACH PO ROZEBRANYM BUDYNKU UŻYTKOWYM I BUDYNKU GOSPODARCZYM

UWAGA: Roboty elewacyjne przeprowadzić po wykonaniu całkowitej rozbiórki budynku mieszkalnego. Prace należy przeprowadzić w oparciu o rozwiązania systemowe.

- oczyszczenie ścian z kurzu, pyłu, nalotów, plam, wykwitów, łuszczących się farb i innych zabrudzeń; wyrównanie uszkodzonych miejsc; wysuszenie dociepleń – dot. bud. oficyny mieszkalnej i bud. mieszk. frontowego
- izolacja przeciwwilgociowa – 2 x DYSPERBIT (lub inna, wolna od rozpuszczalników masa bitumiczna), wykonywana jako pionowa na ścianach do wysokości 30 cm powyżej terenu, rozprowadzona na cienkim tynku kategorii II, tzw. rapówce zagruntowanej DYSPERBITEM rozcieńczonym wodą – dot. bud. oficyny mieszkalnej
- termoizolacja – płyty z pianki polistyrenowej ekstrudowanej XPS, np. POLYFOAM C-350 TG I, gr. 10 cm, płyty na pióro i wpust mocowane na ścianach do wysokości 30 cm powyżej poziomu terenu; klejone do ścian wodną emulsją asfaltowo-kauczukową, np. DYSPERBITEM albo ABIZOLEM TM (bezzropruszczalnikowym klejem bitumicznym); płyty mocowane bez zastosowania łączników mechanicznych, w układzie poziomym, kaskadowo – dot. bud. oficyny mieszkalnej
- termoizolacja - styropian EPS 70-040 Elewacje, gr. 10 cm, spełniający normę PN-EN 13163:2004, frezowany na pióro i wpust, przyklejany na ścianach zewnętrznych od wysokości 30 cm powyżej poziomu terenu, mocowany zaprawą klejową o parametrach nie gorszych CERESIT CT 85 w układzie poziomym, kaskadowo, zgodnie metodą pasmowo – punktową, na obrzeżach pasmami o szerokości 3 – 4 cm, a na pozostałej powierzchni plackami o średnicy ok. 8 cm, z przestrzeganiem zasad dociepleń – dot. bud. oficyny mieszkalnej i bud. mieszk. frontowego
- zaprawa klejowa o parametrach nie gorszych niż CERESIT CT 87 „2 w 1” z wtopioną siatką z włókna szklanego, np. CERESIT CT 325 o gęstości min. 145 g/m², układaną na zakład ok. 10 cm w pionie i poziomie, wygiętą na narożach na ścianę sąsiednią pasmami o szer. min. 15 cm; narożniki otworów okiennych i drzwiowych wzmocnione dodatkowymi kawałkami tkaniny o wym. 20 x 35 cm; w części parterowej i cokołowej siatka zbrojąca w dwóch warstwach lub w postaci warstwy grubej tkaniny szklanej, tzw. tkaniny pancernej – dot. bud. oficyny mieszkalnej i bud. mieszk. frontowego
- tynk zewnętrzny mineralny, np. CERESIT CT 137, wykonany jako cienkowarstwowy, o fakturze kamyczkowej, ziarno 1,5 mm – dot. bud. oficyny mieszkalnej i bud. mieszk. frontowego

2015-12-07

- malowanie farbą silikonową – dot. bud. oficyny mieszkalnej i bud. miesz. frontowego

Rapówka

Wykonana z zaprawy tynkarskiej, np. Zaprawa Tynkarska ATLAS, jako cienki tynk kategorii II w warstwie o grubości około 10 mm. Nakładana ręcznie. Podłoże stanowi surowa, sucha, stabilna, równa i nośna powierzchnia ściany do wys. 30 cm powyżej poziomu terenu, oczyszczona z warstw mogących osłabić przyczepność zaprawy, zwłaszcza z kurzu, brudu, wapna, olejów, tłuszczów, wosku, resztek farby olejnej i emulsyjnej. Słabo związane części powierzchni odkuć, zaś części luźne lub osypliwie usunąć przy pomocy szczotki stalowej. Bezpośrednio przed tynkowaniem podłoże zmoczyć czystą wodą. Jeżeli istnieje potrzeba redukcji chłonności podłoża, stosować emulsję, np. ATLAS UNI-GRUNT.

Zaprawę przygotować przez wsypanie suchej mieszanki do naczynia z odmierzoną ilością wody (w proporcji 3,25 ÷ 4,0 l wody na 25 kg suchej zaprawy) i wymieszanie, aż do uzyskania jednolitej konsystencji. Czynność tę najlepiej wykonać mechanicznie, za pomocą wiertarki z mieszadłem lub w betoniarce. Zaprawa nadaje się do użycia po kilku minutach od wymieszania. Czas zużycia: do 4 godzin. Proporcje dodawanej wody skorygować doświadczalnie, kierując się pożądaną konsystencją zaprawy, rodzajem podłoża i warunkami atmosferycznymi. Zastosowanie do przygotowania masy niewłaściwej ilości wody prowadzi do obniżenia parametrów wytrzymałościowych tynku.

Temperatura przygotowania zaprawy od +5°C do +30°C, temperatura podłoża i otoczenia w trakcie prac od +5°C do +30°C. Tynk wykonywać jako dwuwarstwowy, narzucając równomiernie kielnią. Nadmiar zaprawy zbierać pacą styropianową lub drewnianą i wrzucać z powrotem do naczynia. Świeży tynk można wyrównywać długą łata, wykorzystując listwy prowadzące. Tynki zewnętrzne chronić przed zbyt szybkim wysychaniem, np. zraszając je wodą. Moment przystąpienia do zacierania określić doświadczalnie tak, aby nie nastąpiło zbyt przesuszenie powierzchni tynku.

Zużycie: z jednego opakowania 25 kg – ok. 1,3 – 1,4 m tynku grubości 10 mm. Potrzebne narzędzia to kielnia, paca styropianowa lub drewniana, listwy prowadzące, długa łata. Narzędzia czyścić czystą wodą, bezpośrednio po użyciu. Trudne do usunięcia resztki związanej zaprawy zmywać środkiem o parametrach nie gorszych niż ATLAS SZOP. Zaprawę przewozić i przechowywać w szczelnie zamkniętych workach, w suchych warunkach (najlepiej na paletach). Chronić przed wilgocią. Okres przechowywania zaprawy w warunkach zgodnych z podanymi wymaganiami wynosi do 12 miesięcy od daty produkcji umieszczonej na opakowaniu.

Stosować odpowiednie środki ochrony oczu, dróg oddechowych i skóry. Zanieczyszczone oczy przemyć natychmiast dużą ilością wody i zasięgnąć porady lekarza. W razie połknięcia niezwłocznie zasięgnąć porady lekarza, pokazać opakowanie lub etykietę.

Izolacja przeciwwilgociowa

Wykonana na zagruntowanym podłożu w dwóch warstwach z wolnej od rozpuszczalników masy bitumicznej, np. DYSPERBIT. Wykonywana jako pionowa

2015-12-07

na ścianach do wysokości 30 cm powyżej terenu, rozprowadzona na cienkim tynku kategorii II, tzw. Rapówce.

Dyspersyjna hydroizolacyjna masa asfaltowo – kauczukowa DYSPERBIT stanowi wodną dyspersję asfaltów ponaftowych modyfikowanych kauczukiem syntetycznym, z dodatkiem środków emulgujących, inhibitorów korozji oraz substancji obniżających temperaturę krzepnięcia wody.

Dysperbit to gotowa masa do natychmiastowego stosowania po uprzednim wymieszaniu, do stosowania na zimno. Rozprowadzać ręcznie na suche lub lekko wilgotne podłoże przy bezdeszczowej pogodzie, w temperaturze min. +10°C przy pomocy pacy, pędzla lub szczotki.

Podłoże wstępnie oczyścić z zanieczyszczeń i nadmiaru luźnej posypki. Przed położeniem warstw zasadniczych podłoże zagruntować DYSPERBITEM rozcieńczonym wodą w stosunku 1:1. DYSPERBIT nanosić pasami o szerokości 1,0 – 2,0 m, w dwóch warstwach o maksymalnej grubości ok. 1 mm. Drugą warstwę nanosić po całkowitym wyschnięciu poprzedniej, co poznaje się po zmianie barwy z brunatnej na czarną (czas tworzenia powłoki uzależniony jest od warunków atmosferycznych i np: w temperaturze +20°C wynosi około 6 godzin).

Orientacyjne zużycie dysperbitu wynosi 0,8 – 1,1, kg/m² przy jednokrotnym nanoszeniu warstwą o grubości 1 mm.

Wszelkie zanieczyszczenia oraz narzędzia na „świeżo” zmyć wodą, a po wyschnięciu rozpuszczalnikami organicznymi (benzyna, nafta, olej napędowy).

Dysperbit transportować i przechowywać w szczelnie zamkniętych, oryginalnych opakowaniach w temperaturze powyżej + 5°C. Masa ze względu na zawartość wody po przemarznieniu traci swoje właściwości użytkowe.

Termoizolacja

Oficyna mieszkalna: Termoizolacja wykonana z płyt z pianki polistyrenowej ekstrudowanej XPS, np. Polyfoam C-350 TG I, gr. 10 cm, płyty na pióro i wpust mocowane na ścianach do wysokości 30 cm powyżej poziomu terenu; klejone do ścian wodną emulsją asfaltowo-kauczukową, np. Dysperbitem albo Abizolem TM (bezzpuszczalnikowym klejem bitumicznym); płyty mocowane bez zastosowania łączników mechanicznych, w układzie poziomym, kaskadowo.

Oficyna mieszkalna i budynek mieszkalny frontowy: Termoizolacja części nadziemnej wykonana ze styropianu EPS 70-040 elewacje, spełniającego normę PN-EN 13163:2004, frezowanego na pióro i wpust. Przed przystąpieniem do ocieplania ścian styropianem, usunąć z ich powierzchni zewnętrznych wszystkie wystające elementy, tak aby płaszczyzny ścian były gładkie. Sprawdzić przyczepność istniejącego podłoża. Ubytki i nierówności podłoża poniżej 20 mm wypełnić szpachlówką, np. CERESIT CT 29, lub pokryć tynkiem cementowym. Zanieczyszczenia, resztki substancji antyadhezyjnych, paroszczelne powłoki malarskie i powłoki o niskiej przyczepności do podłoża usunąć całkowicie, np. za pomocą myjek ciśnieniowych. Miejsca będące siedliskiem mchów i glonów należy oczyścić szczotkami stalowymi, a następnie nasycić roztworem preparatu o parametrach nie gorszych niż CERESIT CT 99, zgodnie z jego instrukcją techniczną. Odpowiednio mocne tynki i powłoki malarskie omieść z kurzu, a potem umyć wodą pod ciśnieniem i pozostawić do całkowitego wyschnięcia. Wyznaczyć

2015-12-07

linię startową wykonania ocieplenia i przymocować w poziomie odpowiednimi wkrętkami mocującymi stalowe listwy cokołowe, od których zacząć mocowanie pierwszej warstwy płyt styropianu. Styropian mocować do ścian zaprawą klejową, np. CERESIT CT 85, w układzie poziomym, kaskadowo, zgodnie metodą pasmowo – punktową, na obrzeżach pasmami o szerokości 3 – 4 cm, a na pozostałej powierzchni plackami o średnicy ok. 8 cm, z przestrzeganiem zasad dociepleń zwracając szczególną uwagę na szczelność i dokładność przylegania ze sobą sąsiednich płyt. Zaprawę przygotować wsypując CT 85 do odmierzonych ilości czystej, chłodnej wody i mieszając za pomocą wiertarki z mieszadłem, aż do uzyskania jednorodnej masy bez grudek. Proporcje mieszania: 6,5-7,0 l wody na 25 kg. Czas zużycia: ok. 2 godz. Gotową zaprawę nakładać kielnią po obwodzie płyty pasmem o szerokości 3÷4 cm i kilkoma plackami o średnicy ok. 8 cm. Bezzwłocznie przyłożyć płytę do ściany i docisnąć uderzeniami długiej pacy. Prawidłowo nałożona zaprawa po dociśnięciu płyty pokrywa min. 40% jej powierzchni. W przypadku równych, gładkich podłoży zaprawę można nakładać na płyty za pomocą pacy zębatej (zęby 10–12 mm). Płyty mocować ściśle jedna przy drugiej, w jednej płaszczyźnie, z zachowaniem mijankowego układu styków pionowych. Przyczepność CT 85 do przygotowanego podłoża sprawdzać poprzez przyklejanie kostek styropianu 10 x 10 cm w kilku miejscach i ręczne ich odrywanie po 4÷7 dniach. Nośność podłoża jest wystarczająca wtedy, gdy styropian ulega rozerwaniu. Jeśli styropian odrywa się łącznie z warstwą zaprawy, to dodatkowo stosować łączniki mechaniczne. Prace wykonywać w suchych warunkach, przy temperaturze powietrza i podłoża od +5°C do +25°C. Orientacyjne zużycie zaprawy ok. 5,0 kg/m². Narożniki zabezpieczać wklejonymi perforowanymi kątownikami aluminiowymi lub paskami z tkaniny pancernej. Wszelkie naddatki styropianu usuwać odpowiednimi narzędziami. Odpady składować w odpowiednich pojemnikach, a po zakończeniu robót należy je wywieźć do utylizacji.

Płyty po przywiezieniu na budowę składować na podkładach drewnianych lub paletach w miejscach zadaszonych (np. wiaty) z dala od substancji zawierających benzol, terpentynę i oleje mineralne. Płyty nie mogą być popękane, skruszałe i połamane, powinny posiadać odpowiednie atesty i certyfikaty producentów zgodne z normami. Zaprawę składować do 12 miesięcy od daty produkcji, przy składowaniu na paletach, w suchych warunkach i w oryginalnych, nieuszkodzonych opakowaniach.

Zaprawa klejowa

Zaprawa klejowa, np. CERESIT CT 87 „2 w 1”, z wtopioną siatką z włókna szklanego, np. CERESIT CT 325 o gęstości min. 145 g/m², układaną na zakład ok. 10 cm w pionie i poziomie, wygiętą na narożach na ścianę sąsiednią pasami o szer. min. 15 cm. Narożniki wzmocnione dodatkowymi kawałkami tkaniny o wym. 20 x 35 cm. Siatka zbrojąca układana w dwóch warstwach lub w postaci warstwy grubej tkaniny szklanej, tzw. tkaniny pancernej.

Nierówności płyt szlifować papierem ściernym następnie dokładnie omieść szczotką z luźnych resztek materiału izolacyjnego. Jeśli styropian przez ponad 2 tygodnie nie został pokryty warstwą zbrojącą, to ocenić jego jakość. Płyty pożółkłe o pyłacej powierzchni przeszlifować grubym papierem ściernym.

2015-12-07

Do odmierzonej ilości czystej, chłodnej wody wsypywać CT 87 i mieszać za pomocą wiertarki z mieszadłem, aż do uzyskania jednorodnej masy bez grudek. Proporcje mieszania: 7,25-7,75 l wody na 25 kg. Czas zużycia: ok. 2 godz. Gotową zaprawę rozprowadzać równomiernie na powierzchni płyt za pomocą pacy zębatej o wielkości zębów 10-12 mm. Na tak przygotowanej warstwie natychmiast rozkładać siatkę z włókna szklanego, zatapiać ją przy użyciu pacy metalowej i szpachlować na gładko. Prawidłowo zatopiona siatka z włókna szklanego powinna być niewidoczna i całkowicie zatopiona w zaprawie klejącej. Zachować zakłady sąsiednich pasów siatki, wynoszące około 10 cm. W czasie wykonywania warstwy zbrojonej nie pracować na ścianach silnie nasłonecznionych, a wykonaną warstwę chronić przed opadami deszczu. Bezwzględnie stosować osłony na rusztowaniach. Prace wykonywać w suchych warunkach, przy temperaturze powietrza i podłoża od +5°C do +25°C. Orientacyjne zużycie ok. 3,0 kg/m². Możliwość aplikacji maszynowej.

Świeże zabrudzenia zaprawą zmywać wodą, a stwardniałe usuwać mechanicznie. Składować do 12 miesięcy od daty produkcji, na paletach, w suchych warunkach i w oryginalnych, nieuszkodzonych opakowaniach. Zaprawa klejąco-szpachlowa CERESIT CT 87 „2 w 1” EPS/Wool nie wymaga gruntowania przed nakładaniem tynku.

Chronić naskórek i oczy. W przypadku kontaktu materiału z oczami płukać je obficie wodą i zasięgnąć porady lekarza.

Tynk zewnętrzny mineralny

Wykonany jako cienkowarstwowy, np. CERESIT CT 137 o fakturze kamyczkowej, ziarno 1,5 mm.

Podłoże winno być równe, zwarte, suche i czyste (wolne od substancji zmniejszających przyczepność, takich jak: tłuszcze, bitumy, pyły). Tynk na warstwie zbrojonej siatką z włókna szklanego, wykonanej z zaprawy Ceresit CT 87 (wiek powyżej 2 dni).

Całą zawartość opakowania wsypywać do odmierzonej ilości czystej, chłodnej wody i mieszać za pomocą wiertarki z mieszadłem, aż do uzyskania jednorodnej masy bez grudek. Proporcje mieszania: ziarno 1,5 mm – 5,5 – 5,7 l wody / 25 kg. Tynk równomiernie nanosić na podłoże, na grubość ziarna, za pomocą trzymanej pod kątem stalowej pacy. Następnie, kolistymi ruchami płasko trzymanej pacy plastikowej nadać mu jednorodną fakturę. Nie skrapiać tynku wodą. Na jednej płaszczyźnie pracować bez przerw, zachowując jednakowe dozowanie wody. Możliwość aplikacji maszynowej. Temperatura stosowania: od +5°C do +25°C. Czas zużycia: do 90 min. Orientacyjne zużycie: ziarno 1,5 mm – 2,0–2,4 kg/m² (zależne od równości podłoża). W czasie wykonywania prac ociepleniowych, bezwzględnie stosować osłony na rusztowaniach. Do czasu całkowitego wyschnięcia, wykonaną wyprawę chronić przed bezpośrednim nasłonecznieniem, deszczem i silnym wiatrem. W celu zapewnienia jednorodnej struktury tynku, zapewnić odpowiednią ilość pracowników na poszczególnych poziomach rusztowań a kolejne powierzchnie robocze łączyć metodą „mokre w mokre”.

Na jednej płaszczyźnie nakładać materiał o tym samym numerze. Po 7 dniach tynk pomalować dwukrotnie farbą silikonową Ceresit CT 48, zgodnie z kartą techniczną.

2015-12-07

Składować do 12 miesięcy od daty produkcji, przy składowaniu na paletach, w suchych warunkach i w oryginalnych, nieuszkodzonych opakowaniach.

Dane techniczne:

- wodochłonność po 24 h: $< 0,5 \text{ kg/m}^2$ wg ETAG 004
- przyczepność: $0,25 \text{ N/mm}^2$ – FP:B wg PN-EN 998-1:2010
- przyczepność międzywarstwowa po starzeniu: $\geq 0,08 \text{ MPa}$ wg ETAG 004
- absorpcja wody: do malowania: kategoria W1 wg PN-EN 998-1:2010
- przepuszczalność pary wodnej: $S_d \leq 1,0 \text{ m}$ wg ETAG 004
- współczynnik przepuszczania pary wodnej: $\mu: \leq 29$ wg PN-EN 998-1:2010
- współczynnik przewodzenia ciepła: $\lambda_{10, \text{dry}}: 0,54 \text{ W/mK}$ wg PN-EN 998-1:2010
- odporność na uderzenie: kategoria III wg ETAG 004
- wytrzymałość na ściskanie: kategoria CS IV wg PN-EN 998-1:2010
- ocena promieniotwórczości naturalnej: spełnia wymagania określone w Instrukcji ITB nr 234/2003, p.6.2.1 – zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 2007 r. §3, p.1
- odporność na przerastanie przez grzyby pleśniowe: całkowita odporność

Należy chronić skórę i oczy. W przypadku kontaktu materiału z oczami płukać je obficie wodą i zasięgnąć porady lekarza.

Malowanie

Malowanie farbą silikonową, np. CERESIT CT 48 na cienkowarstwowym tynku mineralnym (wiek powyżej 7 dni), na podłożu nośnym, równym, suchym i czystym (wolnym od substancji zmniejszających przyczepność takich jak: tłuszcze, bitumy, pyły).

Przed aplikacją farby dokładnie wymieszać zawartość pojemnika za pomocą wiertarki z mieszadłem przez około 2 minuty. Farbę nanosić w minimum dwóch warstwach. Pomiędzy nakładaniem kolejnych warstw zachować co najmniej 12 – 24 godzinne przerwy technologiczne. Farbę nanosić równomiernie za pomocą pędzla, wałka lub poprzez natryskiwanie. Jeżeli jest taka potrzeba, podczas nanoszenia pierwszej warstwy, do farby dodać nie więcej niż 5% wody i dokładnie wymieszać. Nie używać rdzewiejących naczyń i narzędzi. Na jednej płaszczyźnie pracować bez przerw, stosując farbę o tym samym numerze szarży produkcyjnej, umieszczonym na każdym opakowaniu, albo zmieszać ze sobą zawartość pojemników o różnych numerach szarż. Możliwość aplikacji maszynowej. Dokładnie zabezpieczać (np. folią) powierzchnie, które nie są przeznaczone do malowania np. okna, drzwi. Ostrzegać krzewy, inne rośliny itp. Przypadkowe zachłapania natychmiast, obficie zmywać wodą. Bezpośrednio po użyciu dokładnie umyć narzędzia wodą. Prace wykonywać w suchych warunkach, przy temperaturze powietrza i podłoża od $+5^\circ\text{C}$ do $+25^\circ\text{C}$ i przy wilgotności względnej powietrza poniżej 80%. Orientacyjne zużycie: zależnie od nierówności i nasiąkliwości podłoża, przeciętnie ok. $0,3 \text{ l / m}^2$ przy dwukrotnym nakładaniu. Nie nakładać farby na ściany silnie nasłonecznione. W czasie wykonywania prac ociepleniowych, bezwzględnie stosować osłony na rusztowaniach. Do czasu całkowitego wyschnięcia, wykonaną wyprawę chronić przed bezpośrednim nasłonecznieniem, deszczem i silnym wiatrem. Nie mieszać materiału z innymi farbami, barwnikami i spoiwami. Nie nakładać farby na podłoża o podwyższonej alkaliczności (np. świeże tynki mineralne, podłoża mineralne zawilgocone opadami

2015-12-07

atmosferycznymi). Napoczęte opakowanie dokładnie zamykać, a jego zawartość wykorzystać w możliwie najkrótszym czasie. Składować do 12 miesięcy od daty produkcji, przy składowaniu w chłodnych warunkach i w oryginalnych, nieuszkodzonych opakowaniach. Chronić przed mrozem i bezpośrednim nasłonecznieniem.

Dane techniczne:

- gęstość: ok. 1,45 kg/dm³
- odporność na deszcz: po ok. 3 godz.
- opór dyfuzyjny dla pary wodnej: $S_d \leq 0,08$ m wg PN-EN 1062-1
- połysk: kategoria G3 wg PN-EN 1062-1
- wielkość ziarna: kategoria S1 wg PN-EN 1062-1
- przepuszczalność wody: kategoria W3 wg PN-EN 1062-1
- przenikanie pary wodnej: kategoria V1 wg PN-EN 1062-1
- ocena stopnia spęcherzenia: brak pęcherzy wg PN-EN 1062-1
- ocena stopnia spękania: kategoria 0, brak pęknięć wg PN-EN 1062-1
- ocena stopnia złuszczenia: kategoria 0, brak złuszczeń wg PN-EN 1062-1
- wartość pH: ok. 8,5

Chronić skórę i oczy. W czasie pracy stosować rękawice i okulary ochronne. Zabrudzenia dokładnie spłukiwać wodą. W przypadku kontaktu z oczami płukać je obficie wodą i zasięgnąć porady lekarza.

Obróbki blacharskie

Obróbką blacharską zabezpieczyć szczyt ściany attykowej budynku oficyny mieszkalnej (położonej przy ul. Kr. Jadwigi 9 w Bydgoszczy).

Obróbki wykonać z blachy stalowej obustronnie ocynkowanej płaskiej (w arkuszach) wg normy PN-61/B-10245, PN-73/H-92122, o grubości od 0,5 do 0,6 mm i grubości powłoki cynku min. 275 g/m. Wszystkie wygięcia blach wykonać tak, by blacha nie pękła oraz zachowując wszystkie dylatacje budynku. Dylatacje konstrukcyjne powinny być zabezpieczone w sposób umożliwiający przeniesienie ruchów poziomych i pionowych dachu w taki sposób, aby następował szybki odpływ wody z obszaru dylatacji. Obróbki blacharskie można wykonywać o każdej porze roku, lecz w temperaturze nie niższej od -15°C . Robót nie wykonywać na oblodzonych podłożach. Wszystkie materiały dekarские przechowywać i magazynować zgodnie z instrukcją producenta oraz według odpowiednich norm wyrobu. Winny one mieć deklarację i certyfikat zgodności.

2015-12-07

KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

1. OGÓLNE ZASADY KONTROLI JAKOŚCI ROBÓT

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

2. ZAKRES KONTROLI JAKOŚCI ROBÓT

- wizualne sprawdzenie rozbieranych elementów oraz zgodność z obowiązującymi przepisami; z utylizacji odpadów należy posiadać karty przekazania odpadów zgodnie z wymogami ustawy
- stwierdzenie właściwej jakości materiału na podstawie atestu producenta
- sprawdzenie zgodności sposobu magazynowania z zaleceniami producenta materiału
- kontrola prawidłowości i sposobu przygotowania powierzchni podłoży pod względem wymagań zawartych w punkcie „Sposób wykonania robót”
- kontrola prawidłowości przygotowania i jakości materiałów, mieszanek itp. zgodnie z kartami technicznymi
- kontrola prawidłowości wykonania, pielęgnacji, przestrzegania czasów wiązania zgodnie z kartami technicznymi
- kontrola sposobu układania tynków, mas szpachlowych, naprawczych, nakładania powłok gruntujących i malarskich
- kontrola dokładności wykonywanych robót
- kontrola równości wykonanych wypraw

Nie dopuszcza się stosowania do robót materiałów, których właściwości nie odpowiadają wymaganiom przedmiotowych norm i aprobat technicznych. Prace należy prowadzić zgodnie z przepisami B10Z.

2015-12-07

OBMIAR ROBÓT

1. OGÓLNE ZASADY PROWADZENIA OBMIARÓW ROBÓT

Ogólne zasady prowadzenia obmiarów robót podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

2. JEDNOSTKI OBMIAROWE

Jednostkami obmiarowymi są:

- 1 m²
- 1 m³
- 1 mb
- 1 szt.
- 1 kg / 1 t.
- 1 l

2015-12-07

ODBIÓR ROBÓT

Ogólne zasady prowadzenia odbioru robót podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

Podstawę do odbioru wykonania robót stanowi stwierdzenie zgodności wykonania z dokumentacją projektową i zatwierdzonymi zmianami podanymi w dokumentacji powykonawczej.

Wykonawca zobowiązany jest przedstawić:

- pełną dokumentację powykonawczą
- protokoły z badań kontrolnych oraz certyfikaty jakości materiałów i wyrobów
- oświadczenie inspektora nadzoru o prawidłowości wykonania robót

2015-12-07

PODSTAWA PŁATNOŚCI

Zasady rozliczania i płatności za wykonane roboty określa Umowa zawarta pomiędzy Zamawiającym a Wykonawcą.

W skład wykonywanych przez Wykonawcę zadań wchodzi:

- przygotowanie stanowiska roboczego
- dostarczenie materiałów, narzędzi i sprzętu
- wykonanie zakresu robót
- przygotowanie materiałów do wbudowania
- przeprowadzenie niezbędnych badań
- oczyszczenie i uporządkowanie terenu robót wraz z utylizacją

Zasady rozliczeń pomiędzy Zamawiającym a Wykonawcą muszą zostać szczegółowo ustalone w Umowie.

2015-12-07

PRZEPISY I DOKUMENTY ZWIĄZANE

Przepisy związane podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej. Ponadto, mają zastosowanie wszystkie związane z tematem

- normy polskie (PN)
- branżowe (BN).

Dokumenty i instrukcje:

- przepisy BHP prowadzenia robót budowlanych i transportowych
- instrukcje techniczne producenta stosowanych materiałów
- aprobaty techniczne
- warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlano – montażowych

